

РЕШЕНИЕ

№ 5146

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав,** в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9378** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Б. Х. С. с адрес: [населено място],[жк] № 96А, вх. Б, [дата на раждане] в [населено място], Р С., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Р С. срещу решение № 8729/15.08.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, чрез адв. В. от САК, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице законовите предпоставки за предоставяне на статут, тъй като не са налице данни за физическо насилие, психическо насилие или други мерки за ограничаване на неговите права, както и че не е налице непосредствена опасност за живота на лицето. Посочено е също, че не е установено, че по отношение на чужденеца Турция се явява трета сигурна държава. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е постъпила молба, в която заявява, че поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС чрез юрисконсулт Х. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

СГП не е изразила становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на молба до ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила с рег. № УП22773/10.11.2023 г., подадена от Б. Х. С., [дата на раждане] в [населено място], Р С., гражданин на Р С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание - мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Тъй като чужденецът не разполагал с документи за самоличност, последната била установена с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, с рег. № УП 22773/10.11.2023 г. В приложение към регистрационния лист са обективирани данни за родителите, братята и сестрите на чужденеца.

На 16.11.2023 г. Б. Х. С. не се явил за провеждане на интервю. На 23.11.2023 г. е изготвена докладна записка с вх. № ОК-751, видно от която Б. Х. С. не е изчакал края на административното производство за предоставяне на международна закрила, а е напуснал самоволно общежитието на отдел РПЦ – С., [улица], където е бил настанен и от 20.11.2023 г. е в неизвестност.

С решение № 104 от 04.01.2024 г., заместник - председателят на ДАБ при МС е прекратил производството за предоставяне на международна закрила на Б. Х. С..

На 22.01.2024 г. Б. Х. С. е подал молба с рег. № УП 22773/22.01.2024 г., в която моли за възобновяване на производството му за предоставяне на закрила. С докладна записка с рег. № УП 22773 от 26.01.2024 г. производството за предоставяне на международна закрила е възобновено. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на паспорт №[ЕИК], видно от който търсещото закрила лице се индивидуализирало с имената Б. Х. С., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], Р С..

С кандидата е проведено интервю по Глава VI, Раздел I - чл. 63а от ЗУБ, резултатите от което са отразени в протокол с рег. № УП 22773/21.02.2024 г. В хода на производството жалбоподателят е заявил, че има единствено сирийско гражданство. Разполага с копие на паспорт, тъй като оригиналът е изгубен. Има сестра, която е в Германия, а в България има брат, с който са дошли заедно и на който е предоставена международна закрила. Напуснал е С. през 2015 г., като преминал нелегално в Турция. В Турция останал при сестра си, която сега е в Германия. В Турция е пребивавал нелегално, като не е уведомявал властите и не е бил регистриран там. Работил е нелегално. През 2016 г. напуснал Турция и преминал нелегално в Гърция, където останал до 2023 г. без да е получавал международна закрила. Първоначално пребивавал на остров Х., където започнало производство по предоставяне на международна закрила. През 2016 г. отишъл в А., където започнал работа и си наел квартира. Там му било отказано продължаване на производството по предоставяне на закрила и през 2018 г. бил върнат на остров Х.. По време на пребиваването си в Р Гърция жалбоподателя работел при гръцки гражданин в [населено място]. По повод на конфликт помежду им, жалбоподателят бил осъден на пет години лишаване от свобода, от които излежал четири години в затвор [населено място], на остров К.. При освобождаването му от затвора бил уведомен да напусне Гърция в рамките на 6 месеца. Напуснал нелегално в края на август 2023 г., като минал през Р С. М. и през Р С.. Опитал да влезе в България, където бил задържан и върнат в Турция. В И. останал 10 дни, докато организира нелегалното напускане. На 30.09.2023 г. преминал

в Р България нелегално и бил задържан в близост до границата. Първоначално бил настанен в център от затворен тип в [населено място], а впоследствие в [населено място],[жк]. Дошъл в България при брат си. Напуснал центъра без разрешение и отишъл при брат си, който живее в [населено място]. След около 15 дни се върнал в лагера и бил уведомен, че производството по предоставяне на закрила е прекратено. Подал уведомление за външен адрес и молба за възобновяване. Не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава-членка на ЕС. Жалбоподателят посочва, че не е имал проблеми в С. заради етническия си произход и изповядваната от него религия. В С. живеел в [населено място] със семейството си. Не е женен и няма деца. Учил е до 10 клас. В С. е работил в земеделието, помагал на баща си две години. Не е членувал в политически партии и организации. Не е служил в армията и не е преминал военно обучение. Не е участвал във военни действия. Заявява, че от 2015 г. подлежи на задължителна военна служба в редовната сирийска армия, но не бил търсен за мобилизация. Не е членувал във въоръжена групировка. Не е имал проблеми с властите в С.. В момента в С. са родителите му, две негови сестри и един брат. Напуснал С. заради войната и заради липсата на сигурност. Имало риск да бъде арестуван, тъй като много хора са били арестувани и убити без причина. Участвал е в протести, защото е искал свобода. Не е бил лично заплашван. Не му е оказвано сериозно физическо насилие. Не е бил арестуван, съден и осъждан в С.. Смята, че ако се върне в С., ще умре, защото навсякъде там има смърт и убийства. Така жалбоподателят е мотивирал молбата си за предоставяне на закрила в България. Представено е становище от ДАНС с рег. № М-219/03.01.2024 г. (рег. № УП 22773/04.01.2024 г. в ДАБ при МС), съгласно което Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето Б. Х. С., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

От главен експерт в отдел „ПМЗ – кв. О. купел“, РПЦ – [населено място] до председателя на ДАБ при МС е изготвено становище рег. № УП 22773/24.07.2024 г., с което, след преценка на събраните по преписката доказателства, се предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 8729/15.08.2024 г. на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. Х. С.. Решението е връчено на лицето лично на 03.09.2024 г. Жалбата е подадена на 17.09.2024 г., видно от поставения входящ номер.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годин за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - председател на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ.

Административният акт е в писмена форма, подписан е от издателя си и като цяло отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по

чл. 59 от АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил както бежанската история, така и обстановката в страната на произход – Р С.. Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на разбираем език. В хода на административното производство по общия ред с чужденеца е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което не се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това. Административната преписка е попълнена и с достатъчно доказателства, въз основа на които органът е постановил решението си.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. То е постановено след обстоен анализ на декларираната от жалбоподателя бежанска история, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република Турция и С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в двете държави, както и отношението на властите в Р Турция към сирийските бежанци.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по

смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявленията от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В проведеното интервю Б. Х. С. изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С. заради войната. В Турция жалбоподателят никой не го е гонил или преследвал, а той е преминал нелегално на територията на Република България. Пред интервюиращия орган Б. Х. С. заявява, че е тръгнал за България, за да дойде при брат си. От събраните доказателства не се доказва наличие на опасност за сигурността или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Между страните няма спор, а и от представените справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх. № ЦУ-1340/23.05.2024 г., № ЦУ-1554/08.07.2024 г. и № ЦУ – 2017/27.09.2024 г. относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Сирийската арабска република и Р Турция се установява, че към м. септември в страната на произход Р С. съществуват проблеми, свързани с правата на човека, които включват незаконни или произволни убийства от страна на правителството, включително извършвани с употреба на тежки оръжия като насилствени изчезвания; произволна или незаконна намеса в неприкосновеността на личния живот, описвани от Комисията за разследване на ООН за С. като безогледни; Поради икономическото състояние в страната цените на хранителните стоки продължават да растат, като средните доходи покриват само част от хранителните потребности на обикновените сирийски семейства.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален писмен документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Следователно е установено, че в С. е бил налице „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който е до степен на безогледност и/или

повсеместност, т.е. обхваща цялата територия на тази страна, като и животът, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе е изложен на реален риск от посегателство.

Въпреки това обаче, както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя налага да бъде разгледана в случая в светлината на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е живял нелегално в Република Турция, след което е преминал в Република Гърция по свое желание, откъдето е бил върнат обратно в Република Турция, откъдето нелегално е преминал на територията на Република България. Няма данни да е бил гонен и преследван, същият не споменава и да е съществувала опасност за сигурността му там. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство сирийският гражданин не е посочил основателна причина, поради която не би могъл да се завърне в Турция. За чужденецът е бил налице законова възможност да се регистрира пред турските служби, като същият не се е възползвал от нея без основателна причина, а е преминал на територията на Република България нелегално.

На първо място като е съобразил информацията, налична в приложените по делото справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, председателят на ДАБ е стигнал до правилния извод, че Турция представлява „трета сигурна държава“. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.9 от ДР на ЗУБ, „трета сигурна държава“ е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец и са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава. От представената справка за Турция се установява, че държавата предоставя възможност за легален престой и достъп до права и услуги за лица, нуждаещи се от международна закрила и конкретно на сирийски бежанци, включително достъп до образование, здравни грижи и социални услуги, след регистрация пред съответните органи. Властите в страната работят в сътрудничество с ВКБООН. Сирийските граждани, както и лицата без гражданство и бежанците от С. пристигнали в Турция, поради събития в С. след 28 април 2011 г., получават временна закрила от правителството на Турция. Сочи се, че „като част от режима за временна закрила, сирийските граждани, бежанци и лица без гражданство, пристигащи от С., които търсят закрила от турските власти, се приемат в Турция и след това могат да кандидатстват и да получат временна закрила от компетентните турски органи. При нормални обстоятелства въпросните лица няма да бъдат връщани обратно в С., освен ако те самите не изразят такова желание. Всички сирийски бежанци, които търсят закрила, ще бъдат обхванати от режима на временна закрила, включително тези, които не могат да представят никакви документи за

самоличност от С.. Според решение № 247 от 03.04.2024 г. за приемане на списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила, Република Турция е сигурна страна и трета сигурна страна.

Съдът приема, че Република Турция се явява трета сигурна страна за жалбоподателя. В случая понятието е приложено след направена индивидуална преценка на случая на Б. Х. С., който е напуснал нелегално Република Турция. Решението на председателя на ДАБ е взето след проведено лично интервю и задълбочено изследване на личното положение на кандидата в тази трета страна, което е декларирал.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход и в Република Турция, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че Турция е трета сигурна държава, поради което по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

На следващо място от публични международни източници е известно, че на 8 декември 2024 г. водените от HTS бунтовници са свалили режима на Б. А. и той е напуснал С., като е получил убежище в Русия. Правителството в оставка и бунтовниците работят за прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, осигурявайки възможност за развитие на Р С. като демократична държава. На 10.12.2024 г. лидерът на HTS А. М. ал Г. е поел управлението на страната като ще ръководи временната власт до 01.03.2025 г. Посочва се, че в сирийската столица банките и магазините отварят отново за пръв път след свалянето на режима на А., движението по пътищата се възстановява и се наблюдава по-малък брой въоръжени мъже.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Независимо от изхода на делото, доколкото от ответната стана не се претендират разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Х. С., [дата на раждане] в [населено място], Р С., с ЛНЧ [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк] № 96А, вх. Б, против решение № 8729/15.08.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия:

